

İSLÂM ÜMMETİNİ PARÇALAYAN VE BİRLEŞTİREN SEBEPLER

Hız. Peygamber'in vefatından itibaren zaman zaman, Osmanlı Devleti'nin yıkılışıyla daha fazla temayüz eden İslâm dünyasının geri kalmışlığının ve batılı devletlerin elinde adeta oyuncak olmasının bir takım sebeplerinin olduğu aşıkardır. Dünyayı yöneten ve emsal teşkil eden bir misyonun kendisini başkalarının kontrolünde hareket eder hale gelmesi daha önce yapılan ancak daha sonra yapılmayan bir takım konuların olduğuna işaret etmektedir. Önceden yapıp da şimdi yapılmayan veya göz ardı edilen meseleleri ayrı ayrı ele alalım.

Hız. Peygamber ile birlikte vahyin inmeye başlamasıyla ortaya İslâm toplumu meydan gelmişti. Müslüman olmadan önce kız çocuklarını öldüren, helvadan yapılmış putlara ibadet eden, zayıf insanlara hayat hakkı tanımayan, ganimet olarak aldıkları insanları paçavralar gibi kullanan insanlar gitmiş yerine karıncayı bile incitmeyen, herkesin Allah'ın kulları olarak eşit olduğu, hakkın yenmediği, bir problem olduğunda kardeşini öncelleyen ve Allah yolunda malını ve canını veren konuma gelmişlerdi. Peki, onları bir halden diğerine çeviren iksir neydi. Şüphesiz o, Kur'an-ı Kerim'di. Allah Teâlâ'nın mesajlarını ihtiva eden bir kitap demek ki istenirse insanoğlunun hayatını baştan ayağa değiştirebilmektedir. Bu noktada biz Müslümanların Kur'an ile konumları hangi konumdadır. Onunla muhabbetimiz hangi seviyededir. Yoksa bizim Kur'an ile münasebetimizin zayıf olması veya hiç olmamasının bugün yaşadıklarımızla bir bağlantısı var mıdır? Sahabiler, Allah'ın elçisine indirilen emirleri teker teker alıyorlar ve hayatlarına tatbik ediyorlardı. O günün Müslümanları yaşayan bir Kur'an gibi hareket ediyorlardı. Yaşayan Kur'an nasıl olur? Eğer Allah'ın Kur'an'daki emirleriyle hayatımız tanzim edilirse işte o zaman yaşayan Kur'an olmuşuz demektir. Onlar Kur'an-ı yaşayarak seçilmiş insan oldular. Peki, bugün Müslümanların Kur'an ile münasebetleri nasıldır? Genellikle Kur'an-ı yüzünden okumayı tercih etmekteyiz. Okuduklarımızın ne anlama geldiğini hiç merak etmeyiz. Hatta bazılarımız Kur'an-ı Kerim'i bile okumayı bilmemektedir. Hayatlarının cenaze, düğün, önemli gün ve geceler gibi noktalarında da eğer icap ederse Kur'an-ı birilerine okutarak geçiştirmektedirler. Bunun içindir ki, mezarlıklarda taze yasin ve taze hatim okuduğunu söyleyen paragöz insanlar peyda olmuştur. Farklı zaman ve zeminlerde de söz konusu kişilere verilen bu paralardan bahsetmeyi ihmal etmemekteyiz. İslâm âlimlerin önemli bir kısmı sabah kalktıklarında güne Kur'an-ı Kerim'i okuyarak başlamışlardır. Herhangi bir meseleyle karşılaşıldığında bu konuda Rabbimiz ne buyurmaktadır düşüncesini hayatlarında şiar edinmişlerdir. Ancak günümüzde biz Müslümanlar Kur'an-ı Kerim'i sadece işimize geldiğinde ve zorunlu olarak muhatap olacağımızda hatırlamaktayız. İşte dünyaya hâkimiyet kuran Müslümanlar ile bizlerin Kur'an anlayışı budur. Çekilen sıkıntılardan kurtulmak için ilk olarak gözden geçirilmesi gereken nokta Kur'an'a yaklaşımımız olmalıdır.

Müslümanların İslâm'ı yaşama adına en önemli örnekleri Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem'dir. Sahabiler onu hayatlarının en önemli parçası haline getirmişlerdi. O vefat ettiğinde inanamamışlardı. Çünkü O, Kurân ile bildirilen emirlerin uygulayıcısıydı. Hayatın her alanına dair konularda ona danışırlardı. Hayatın her alanına hâkim bir Peygamber idraki bugün bizler için ne ifade etmektedir. Onun sözleri olan Hadis-i Şerif'leri ne kadar tanımaktayız. Kaç tane hadis bilmekteyiz. Bir problemle karşılaştığımızda acaba bu konuda Hz. Peygamber ne tavsiye ediyor diye hiç düşündük mü? Bizim Peygamber diye bir gündemimiz var mıdır? Onu ne kadar tanıyoruz? Acaba hayatını kısaca anlatın denilse kaç cümle kurabiliriz? Günlük izlediğimiz diziler, orada oynayan oyuncular ve özel hayatları, daha önce kaç takımda ve nasıl oynadığını bile takip ettiğimiz futbolcular, çok güvendiğimiz malımız, mülkümüz, işimiz hakkında edindiğimiz bilgilerin yanında Hz. Peygamber'e yer ayırıyor muyuz? Yoksa sıralamaya bile girmiyor mu? Önderini tanımayan, mesajlarını hayatında dikkate almayan Müslümanların Müslümanlık seviyesini varın siz düşünün. Bu noktada biz Müslümanların Peygamber algımızı, bilgimizi ve hayatımızda yaşayan yönünü artırmamız gerekmektedir. Onun için ilk önce O'nun hayatını ve her gün sahih kaynaklardan hadislerini öğrenme yolunu takip etmeliyiz.

Bugün Müslümanlar olarak dikkat etmediğimiz bir diğer nokta geleneğimizi göz ardı ederek gelecek inşa etme yolunu tutmamızdır. Köksüz bir ağaç nasıl ayakta duramaz ise geleneğine sahip çıkmayan bir nesil heba olacaktır. Osmanlının son dönemleriyle birlikte batılılaşma çabaları bugün de devam etmektedir. Bunu yaparken bizi geriletliği düşüncesiyle dini göz ardı etmeye çalışıyoruz. Hatta büsbütün hayatımızdan çıkarmak için düzenlemeler bile yapıyoruz. Aynı durum, diğer İslam ülkelerinde de denendi. Geline nokta bakıldığında batı bizi yine Müslüman olarak görmekte biz ise onlardan görünmeye devam etmekteyiz. Her şey aslıyla kaimdir. Batılılar, geçmişte olduğu gibi bugünde hayatlarında, felsefelerinde ve inançların bir değişme olmaksızın emellerine ulaşmak için çabalamaktadırlar. Dün İslâm dünyasına haçlı seferleri düzenleyenler bugün de aynı ifadeler kullanıp mücadelelerine devam ediyorlar. Dün İslâm ve Müslümanları yıkmakla hareket edenler bugün onların yeniden neşvü nema bulmasının önüne set geriyorlar. İşlerine gelenleri kendi ilkelerine ters olsa bile destekliyorlar aksi yöndekilerin ise önünü kesmek için gayret ediyorlar. Ama bizler hala girdiğimiz batılılaşma rüyasından çıkıp da kendi öz benliğimizle hareket etmeyi hiç mi hiç düşünmüyoruz. Aileler olarak bizler çocuklarımızı hayatın başından itibaren doğruları anlatma yerine televizyona, bilgisayara ve internete teslim ediyoruz. Yetişen neslin yaptıkları karşısında da elimizden bir şey gelmiyor ifadelerine sığınıyoruz. Hem kendimiz hem de çocuklarımızı gelenek ile birlikte geleceğe taşımak durumundayız. Önde gelen bir mütefekkiye din bizi geri bırakıyor değil mi diye sorulduğunda, *"biz dini yaşamaktan geri kalmadık, onu yaşamayı bıraktığımız için geri kaldık"* tespitinde meseleye hangi açıdan bakacağımızı işaret etmektedir.

Müslümanların sıkıntı çekmesinin en önemli sebeplerinden birisi de birlik ve beraberliğimizi kendi menfaatlerimize tercih etmemizdir. Bir Müslüman grup diğerini dışlayabilmektedir. Dinin yeğane temsilcisinin kendisi olduğunu ifade ederken diğerini inkârla suçlayabilmekte, biri kendisinin cennete girecek tek cemaat olduğunu söylerken diğerlerini cehenneme doldurmakta, dini en iyi anlayan olarak lanse ederken diğerlerini dalaletle suçlamakta, bir yere eleman alınacağında liyakatten çok benden olan biri gelsin diğer grup, cemaat, tarikat, parti ve millette mensup olmasın anlayışıyla hareket edilmektedir. Hak ve hukuk adına muhatap kim olursa olsun teslim etmeyi yeğlememekteyiz.

Bir yerde Müslümanlar sıkıntı çekerken sırf bizden değil diye onları acılarıyla baş başa bırakabilmekteyiz. Bir Müslümanın ayağına bir diken battığı haber alındığında normal bir olaymış gibi bakıp geçiyorsak orada bizlerin vicdanları körelmiş demektir. Müslüman dinamik insandır. Dünyanın bir yerindeki Müslümanın çektiği sıkıntılar onları ilgilendirmelidir. Bu bizim Müslüman olma bilincimizin gereğidir. Bugün dünyanın birçok yerinde Müslümanların sıkıntı çektiği bir gerçektir. Bu noktada bizlerin aramızdaki sorunları, farklı anlayışları bir tarafa bırakarak çoklukta birlik anlayışıyla hareket etmemiz gerekmektedir. Diğer din mensuplarına gösterdiğimiz anlayışı, hoşgörüyü ilk başta kendi kardeşlerimize göstermeliyiz. Eğer biz farklılığımızı zenginlik olarak kabul edersek ve bütünlüğümüzü sağlarsak Medine’de birbirine düşman olan Evs ve Hazreç kabilelerinin ortaya koyduğu başarıyı yakalayabiliriz. Onlar “Müslüman olma”, “Ensar olma” çatısı altında geleceğe yönelmişlerdi.

Bugün hep birlikte Müslüman olma bilincini yenileme günüdür. Sağlam, bozulmamış değerlerimiz üzerine geleceği inşa etmeye yönelmeliyiz. Problemlerimizi kendimiz çözmeliyiz. Batının ayak oyunları karşısında yekvücut olmalıyız. Dünya kurulduktan bu yana hak ile batılın mücadelesi devam etmiştir. Önemli olan ilk başta kendimizden başlayarak bu mücadelede bizlerin ne yaptığıdır. Herkes bir şeyler yaparsa, geleceği hak ve hakikati düstur edinen Müslümanlar inşa edecektir.